

ważnia się urzędy celne: w Gdańsku, Gdyni, Gdynia-Poczta, w Szczecinie, Katowicach, Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Warszawa-Poczta oraz Kolejowy w Warszawie.”

12) poz. 92 otrzymuje brzmienie:

„Towary nie wymienione w poz. 1 do 91 o wartości nie przekraczającej 100 zł w jednej przesyłce z wyjątkiem znaczków filatelistycznych i taśm magnetofonowych nagranych o treści innej niż korespondencja prywatna”.

13) poz. 93 otrzymuje brzmienie:

„Towary nie objęte pozycjami 1 do 92:

- 1) wyroby ze złota, platyny i metali platynowych . . . . . 25% wartości
- 2) kamienie szlachetne, półszlachet-

ne, naśladownictwa kamieni szlachetnych i półszlachetnych, perły prawdziwe oraz wyroby z tymi kamieniami lub perłami . . . . . 50% wartości

3) inne towary . . . . . do 100% wartości.”

14) treść kolumny „cło od 1 kg złotych” przy poz. 93 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„do 100% wartości, jednak nie mniej niż 10 zł od jednej przesyłki”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1960 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trąmpczyński*

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 marca 1960 r.

w sprawie orzekania o inwalidztwie osób nie będących pracownikami oraz osób nie ubiegających się o zaopatrzenie rentowe.

Na podstawie art. 13 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwane w dalszym ciągu „komisjami lekarskimi”, są jedynymi organami uprawnionymi do orzekania o inwalidztwie osób nie będących pracownikami i osób nie ubiegających się o zaopatrzenie rentowe dla celów:

- 1) przysposobienia zawodowego (przeszkolenia) lub zatrudnienia w warunkach odpowiednich do stanu zdrowia,
- 2) otrzymania ulg i przywilejów przewidzianych dla inwalidów w przepisach szczególnych,
- 3) innych, przewidzianych w przepisach szczególnych.

2. Komisje lekarskie orzekają również o całkowitej utracie zdolności do pracy zarobkowej albo utracie życia z przyczyn określonych w art. 11 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o Straży Leśnej (Dz. U. z 1946 r. Nr 41, poz. 238 i z 1949 r. Nr 18, poz. 110).

§ 2. 1. Na badanie przez komisję lekarską dla celów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 kieruje właściwy do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

2. Na badanie przez komisję lekarską dla celów określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2 kieruje właściwy do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organ prezydium rady narodowej, przy którym działa komisja lekarska, na wniosek organu udzielającego ulg, przywilejów lub świadczeń.

3. Do skierowania na badanie powinien być dołączony wywiad o warunkach pracy osób zatrudnionych oraz posiadana przez zainteresowanego dokumentacja lekarska z przebiegu dotychczasowego leczenia.

§ 3. Tryb postępowania przed komisjami lekarskimi w sprawach wymienionych w § 1 regulują przepisy rozporządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 27 listopada 1958 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego (Dz. U. z 1958 r. Nr 73, poz. 367 i z 1959 r. Nr 32, poz. 189).

§ 4. Przy orzekaniu o inwalidztwie osób, o których mowa w § 1, komisja lekarska w zależności od potrzeb ustala:

- 1) grupę inwalidów na podstawie obowiązujących zasad orzecznictwa inwalidzkiego,
- 2) warunki i rodzaje prac, w których dana osoba może być zatrudniona lub przeszkolona,
- 3) związek przyczynowy między całkowitą utratą zdolności do zarobkowania lub utratą życia a czynem karygodnym popełnionym na danej osobie w związku ze służbą lub nieszczęśliwym wypadkiem doznany z powodu lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, jeżeli przepisy szczególne od tego uzależniają udzielenie określonych w tych przepisach świadczeń.

§ 5. 1. Badanie dla celów określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz w ust. 2 jest nieodpłatne.

2. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, badanie dla celów wymienionych w § 1 pkt 2 i 3 jest odpłatne. Opłata za badanie wynosi w obwodowej komisji lekarskiej 80 zł, a w wojewódzkiej komisji lekarskiej 120 zł. Badanie przeprowadzone przez wojewódzką komisję lekarską w związku z podniesionym przez lekarza — wojewódzkiego inspektora orzecznictwa zarzutem wadliwości orzeczenia obwodowej komisji lekarskiej jest nieodpłatne.

3. Opłatę za badanie uiszcza się z certy we właściwym do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych organie prezydium rady narodowej, przy którym działa komisja lekarska.

4. Organy, o których mowa w ust. 3, mogą udzielać zwolnień i ulg w opłatach za badania, biorąc pod uwagę cele, jakim mają służyć wyniki badań lekarskich, oraz sytuację materialną badanego.

5. Opłaty za badania, o których mowa w ust. 2, nie obejmują kosztów badań przeprowadzanych na zlecenie komisji lekarskich przez zakłady społeczne służby zdrowia, gdy badania te nie mogą być przeprowadzone przez specjalistów komisji lekarskich. Opłaty za te badania zakłady społeczne służby zdrowia pobierają według ustalonych cenników.

6. Osobom uprawnionym do świadczeń leczniczych w zakresie przewidzianym dla pracowników i ich rodzin przysługuje zwrot kosztów przejazdów na badanie przez komisję lekarską, jeżeli badanie to jest nieodpłatne.

§ 6. Zaświadczenia lekarskie wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują swą ważność. Organy udzielające ulg, przywilejów lub świadczeń mogą jednakże uzależnić ich dalsze udzielanie od przedstawienia orzeczenia wydanego w trybie rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Zawadzki*